

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-04419/2013-ERU

V Praze dne 22. května 2013

Číslo jednací: 04419-11/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedené pod sp. zn. KO-04419/2013-ERU zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 26. dubna 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost **COLAS CZ, a.s.**, se sídlem Praha 9, Ke Klíčovu 9, PSČ 190 00, IČ: 26177005, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost COLAS CZ, a.s., se sídlem Praha 9, Ke Klíčovu 9, PSČ 190 00, IČ: 26177005, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, prováděl dne 19. září 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v městě Liberci, v ulici Mozartova, před č. p. 727/19, stavební práce při úpravě komunikací v přímé souvislosti s realizací stavby „oprava komunikací v lokalitě Lesní ulice, I. etapa“, kdy došlo k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE d 50, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejího provozu, dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ust. § 91a odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti COLAS CZ, a.s., se sídlem Praha 9, Ke Klíčovu 9, PSČ 190 00, IČ: 26177005, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 50 000 Kč** (slovy: padesát tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 06013.

III. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti COLAS CZ, a.s., se sídlem Praha 9, Ke Klíčovu 9, PSČ 190 00, IČ: 26177005, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 060131.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 26. dubna 2013 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností COLAS CZ, a.s., se sídlem Praha 9, Ke Klíčovu 9, PSČ 190 00, IČ: 26177005 (dále jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 19. září 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v městě Liberci, v ulici Mozartova, před č. p. 727/19, stavební práce při úpravě komunikací v přímé souvislosti s realizací stavby „oprava komunikací v lokalitě Lesní ulice, I. etapa“, kdy došlo k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE d 50, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejího provozu.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledku kontroly zahájené dne 13. prosince 2012 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu č. j. 17407-2/2012-ERU, ze dne 29. listopadu 2012, vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Při provedeném šetření byly účastníkem řízení Úřadu předány podklady, které kontrolní orgán požadoval při zahájení kontroly.

II. Kontrolní zjištění

Při kontrole bylo zjištěno, že při provádění stavebních prací účastníkem řízení došlo dne 19. září 2012 k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE d 50 v Mozartově ulici před

objektem 727/19 v místním okrsku Liberec sever. Při provádění kompletního odkopu staré konstrukce komunikace došlo k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE d 50, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší po dobu 60 minut v celkovém množství 106 m³ s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 hodin 25 minut, v jehož důsledku došlo k přerušení dodávky zemního plynu k jednomu odběrateli.

Stavebně technická činnost zhotovitele byla realizována na základě smlouvy o dílo č. 8/12/0015 ze dne 23. května 2012, uzavřené mezi statutárním městem Liberec a účastníkem řízení. Odbor stavebního úřadu Magistrátu města Liberce vydal dne 21. května 2012 souhlas s provedením ohlášené stavby – oprava komunikací v lokalitě Lesní ulice, I. etapa. Rozsah stavebních prací I. etapy zahrnoval rekonstrukci Mozartovy ulice a Javorové ulice. Město Liberec zajistilo u společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., která provozuje distribuční soustavu a zároveň je vlastníkem technické infrastruktury, stanovisko obsahující podmínky, za kterých lze provádět práce v ochranném a bezpečnostním pásmu plynárenského zařízení, které bylo vydáno dne 3. března 2012.

Před zahájením vlastních stavebních prací bylo provedeno dne 9. května 2012 vytyčení plynárenského zařízení, o němž byl sepsán téhož dne protokol, který převzal [REDAKCE], jako zástupce účastníka řízení. Po vzniklém poškození nízkotlakého plynovodu zhotovitel bezprostředně nahlásil událost místně příslušnému správci, který zajistil následnou opravu plynovodní přípojky. O poškození zařízení byl sepsán záznam o poškození plynárenského zařízení třetí stranou s žádostí o uvedení zařízení do původního stavu, protokol o narušení ochranného pásma plynárenského zařízení provozovaného společností GAS NET, s.r.o., č. 330000379697 ze dne 2. října 2012 a protokol o úniku plynu z poškozeného plynovodu č. 83 ze dne 19. září 2012.

Účastník řízení ve svém vyjádření, v rámci probíhající kontroly, ze dne 18. prosince 2012 k mimořádné události v Mozartově ulici upozorňuje, že původní výška komunikace v této ulici byla o několik desítek centimetrů vyšší než požadovaná projektová výška pro novou komunikaci. Tento stav byl dle vyjádření účastníka řízení způsoben, jak uvádí, předešlými opravami, které byly řešeny jen přeasfaltováním stávajícího asfaltového krytu. V souvislosti s tím před několika lety došlo v této ulici k rekonstrukci plynovodního řadu, který byl proveden s výškou krytí vztahující se na starou niveletu asfaltového krytu. Projektant rekonstrukce komunikace po dohodě se společností RWE distribuční služby, s.r.o. navrhl výškové řešení nové silnice tak, aby bylo dodrženo krytí plynovodu alespoň 80 cm. Hloubka odkopávky pro novou konstrukci vycházela cca 20 cm nad stávající řad. Vzhledem k velkému objemu prací prováděl účastník řízení odkopávku staré komunikace v rozporu s udělenými podmínkami provozovatele dotčeného plynárenského zařízení strojně (délka ulice byla cca 550 m) za přítomnosti kopáčů, kteří prováděli ručně zemní sondy a v problematických místech odkopávku staré vozovky. Dne 19. září 2012 však při strojním hloubení poškodil zaměstnanec účastníka řízení bagrem nízkotlakou plynovodní přípojku PE d 50 před č. p. 727/19 v ulici Mozartova. Tuto poruchu ihned ohlásil provozovateli dotčeného plynárenského zařízení.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. 17407/2012-ERU a jsou uvedeny také v protokolu č. K002113 o výsledku kontroly ze dne 20. ledna 2013, se kterým byl zplnomocněný zástupce účastníka řízení, pan [REDAKCE], dne 14. března 2013 prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Účastník řízení se k protokolu o výsledku kontroly č. K002113 nikterak nevyjádřil, ani nevznesl námitky k průběhu kontroly či jejím závěrům.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 04419-1/2013-ERU dne 26. dubna 2013, s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Účastník řízení v reakci na doručené oznámení o zahájení správního řízení využil svého práva nahlédnout do spisu a po předchozí vzájemné dohodě mu bylo dne 10. května 2013 v době od 10:15 do 11:45 hodin v budově Úřadu umožněno nahlédnout do správního spisu č. 04419/2013-ERU. Po seznámení se spisem zástupce účastníka řízení [REDAKCE] konstatovala, že účastník řízení využije možnosti písemně se vyjádřit, a to v co nejkratší lhůtě. Zástupce účastníka řízení si zároveň vyžádal kopii protokolu č. K002113, č. j. 17407-4/2012-ERU (7 stran) a kopii protokolu o provedení důkazu listinou č. j. 04419-6/2013-ERU (2 strany).

Úřad převzal do správního spisu č. j. 04419/2013-ERU dne 3. května 2013 kontrolní spis sp. zn. KO-17407/2012-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 04419-3/2013-ERU.

Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z výše uvedeného kontrolního spisu za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Dne 3. května 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení usnesení č. j. 04419-4/2013-ERU, kterým stanovil účastníkovi řízení povinnost předložit podklady týkající se aktuálních hospodářských výsledků či majetkových poměrů. Toto usnesení mu bylo doručeno téhož dne. Účastník řízení dne 6. května 2013 zaslal požadované výkazy.

Úřad provedl dne 9. května 2013 dokazování mimo ústní jednání, o čemž byl sepsán protokol č. j. 04419-6/2013-ERU. O této skutečnosti byl účastník řízení s dostatečným předstihem dne 3. května 2013 vyrozuměn oznámením o dokazování č. j. 04419-5/2013-ERU zaslaným téhož dne. Dokazování bylo provedeno tak, že se oprávněná úřední osoba seznámila s listinami obsaženými ve spisu.

Dne 9. května 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 04419-7/2013-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí.

Účastník řízení této možnosti využil a vyjádření k podkladům rozhodnutí zaslal dne 14. května 2013. V něm uvádí, že nijak nezpochybňuje důkazy obsažené ve spisu ani skutkový stav. Dále v něm upozorňuje na své vyjádření ze dne 18. prosince 2012, na něž v podrobnostech odkazuje, kdy dle jeho soudu přijal veškerá možná opatření k minimalizaci rizik provádění prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení. Dále účastník řízení uvádí, že si je samozřejmě vědom skutečnosti, že odkopávky měly být prováděny ručně, nicméně toto vzhledem k rozsahu prací, kdy délka opravovaného úseku činila 550 metrů, nebylo v praxi možné, a proto byly práce prováděny částečně strojně za současné účasti kopáčů, kteří na celém úseku prováděli sondy a manuálně odstraňovali povrch původní vozovky v problematických úsecích. Dále účastník řízení uvádí, že za účelem minimalizace rizik v budoucích obdobných případech přijal preventivní opatření spočívající zejména v detailním proškolení všech pracovníků podílejících se na pracích tohoto typu. Závěrem svého vyjádření účastník řízení uvádí, že aktivně spolupracoval při odstraňování škody i při šetření prováděném Úřadem a navrhuje, aby v rámci správního řízení bylo upuštěno od uložení pokuty, případně aby byla uložena pokuta při dolní hranici.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení, s ohledem na to, že se účastník řízení sice vyjádřil k podkladům řízení, ale nenavrhł provedení dalších důkazů a neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následně vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Popis skutkového stavu věci

Při provádění stavebních prací účastníkem řízení došlo dne 19. září 2012 k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE d 50 v Mozartově ulici před objektem 727/19 v místním okrsku Liberec sever. Při provádění kompletního odkopu staré konstrukce komunikace došlo k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE d 50, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší po dobu 60 minut v celkovém množství 106 m³ s délkou

trvání poruchového prostoje po dobu 5 hodin 25 minut, v jehož důsledku došlo k přerušení dodávky zemního plynu k jednomu odběrateli.

Stavebně technická činnost zhotovitele byla realizována na základě smlouvy o dílo č. 8/12/0015 ze dne 23. května 2012, uzavřené mezi statutárním městem Liberec a účastníkem řízení. Odbor stavebního úřadu Magistrátu města Liberce vydal dne 21. května 2012 souhlas s provedením ohlášené stavby – oprava komunikací v lokalitě Lesní ulice, I. etapa. Rozsah stavebních prací I. etapy zahrnoval rekonstrukci Mozartovy ulice a Javorové ulice. Město Liberec zajistilo u společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., která provozuje distribuční soustavu a zároveň je vlastníkem technické infrastruktury pro zhotovitele podmínky, za kterých lze provádět práce v ochranném a bezpečnostním pásmu plynárenského zařízení ze dne 3. března 2012.

Před zahájením vlastních stavebních prací bylo provedeno vytyčení plynárenského zařízení ze dne 9. května 2012, které převzal [REDAKCE], jako zástupce účastníka řízení. Po vzniklém poškození nízkotlakého plynovodu zhotovitel bezprostředně nahlásil událost místně příslušnému správci, který zajistil následnou opravu plynovodní přípojky. V důsledku poškození zařízení byl sepsán záznam o poškození plynárenského zařízení třetí stranou s žádostí o uvedení zařízení do původního stavu, protokol o narušení ochranného pásma plynárenského zařízení provozovaného společností GAS NET, s.r.o. č. 330000379697 ze dne 2. října 2012 a protokol o úniku plynu z poškozeného plynovodu č. 83 ze dne 19. září 2012.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 18. prosince 2012 k mimořádné události v Mozartově ulici upozorňuje, že původní výška komunikace v této ulici byla o několik desítek centimetrů vyšší než požadovaná projektová výška pro novou komunikaci. Tento stav byl způsoben, jak uvádí, předešlými opravami, které byly řešeny jen „přeasfaltováním“ stávajícího asfaltového krytu. V souvislosti s tím před několika lety došlo v této ulici k rekonstrukci plynovodního řadu, který byl proveden s výškou krytí vztahující se na starou niveletu asfaltového krytu. Projektant rekonstrukce komunikace po dohodě s RWE Distribuční služby, s.r.o. navrhl výškové řešení nové silnice tak, aby bylo dodrženo krytí plynovodu alespoň 80 cm. Hloubka odkopávky pro novou konstrukci vycházela cca 20 cm nad stávající řad. Vzhledem k velkému objemu prací prováděla odkopávku staré komunikace v rozporu s udělenými podmínkami provozovatele dotčeného plynárenského zařízení strojně (délka ulice byla cca 550 m) za přítomnosti kopáčů, kteří prováděli ručně zemní sondy a v problematických místech odkopávku staré vozovky. Dne 19. září 2012 však při strojním hloubení poškodil zaměstnanec účastníka řízení bagrem nízkotlakou plynovodní přípojku PE d 50 před č. p. 727/19 v ulici Mozartova.

VI. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů

stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu stanoveného v ust. § 68 odst. 3 téhož zákona.

Z ust. § 68 odst. 3 energetického zákona přitom vyplývá, že v ochranném pásmu je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Toto ustanovení stanoví skutkovou podstatu správního deliktu ohrožovacího. Spolehlivost provozu je přitom nutné chápat jako stav, kdy zařízení umožňuje nepřetržitý provoz a dodávky směrem k určeným zákazníkům. Bezpečnost provozu nadto představuje stav, kdy nemůže dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku osob.

Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo něj navíc ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Uvedené ustanovení tak představuje též kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu a to tak, aby nedošlo k jeho narušení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je následkem obsaženým ve skutkové podstatě správního deliktu poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo něj), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě tak není pochyb o tom, že to byl účastník řízení, který prováděl zemní práce prostřednictvím strojního mechanismu, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky.

Správní orgán se tak při posuzování správního deliktu účastníka řízení mimo jiné zabýval skutkovým průběhem jeho jednání (tedy zejména, zda danou činnost prováděl v ochranném pásmu a zda věděl, že činnost, kterou provádí, podléhá omezení ve smyslu energetického zákona), dále pak mimo jiné otázkou, zda účastník řízení prováděl zemní práce s maximální opatrností.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce, 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu. Ochranné pásmo jako takové přitom vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo souhlasu s umístěním stavby, přičemž pokud není podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon),

ve znění pozdějších předpisů, vyžadován ani jeden z těchto dokladů, potom dnem uvedení plynárenského zařízení do provozu.

Při kontrole bylo zjištěno, že při provádění stavebních prací účastníkem řízení došlo dne 19. září 2012 k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE d 50 v Mozartově ulici před objektem 727/19 v okrsku Liberec sever, v přímé souvislosti s realizací stavby „oprava komunikací v lokalitě Lesní ulice, I. etapa“, a to při provádění kompletního odkopu staré konstrukce komunikace, a v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší po dobu 60 minut v celkovém množství 106 m³ (malý únik) s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 hodin 25 minut. V důsledku poškození zařízení plynárenské distribuční soustavy došlo k přerušení dodávky zemního plynu k jednomu odběrateli.

Správní orgán bezpochyby prokázal, že účastník řízení prováděl svou činnost v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 2 písm. a) energetického zákona, tedy v oblasti souvislého prostoru 1 metru od středotlaké plynovodní přípojky. Ochranné pásmo jako takové přitom vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo souhlasu s umístěním stavby, přičemž pokud není podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyžadován ani jeden z těchto dokladů, potom dnem uvedení plynárenského zařízení do provozu. Tím, že účastník řízení svým jednáním narušil plynárenské zařízení jako takové, není pochyb o tom, že svou činnost prováděl v prostoru ochranného pásma.

Správní orgán v rámci řízení rovněž prokázal, že vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníku řízení známa z vyjádření správce plynárenského zařízení společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o. č. 5000595980 ze dne 7. března 2012 a projektové dokumentace. Účastník řízení si tak měl být vědom, že se při provádění této činnosti nachází v ochranném pásmu plynárenského zařízení a má tedy povinnost postupovat v souladu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Přesto takto nepostupoval.

K samotnému poškození středotlaké plynovodní přípojky v rozporu s ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona došlo při provádění zemních prací, a to úpravy komunikací prostřednictvím strojního mechanismu.

Ust. § 68 energetického zákona zakazuje v ochranném pásmu plynárenského zařízení provádět činnosti, které by mohly ve svých důsledcích ohrozit tato zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Tento kategorický zákaz je tedy legislativně upraven z důvodu ochrany plynárenských zařízení, kolem kterých se ochranné pásmo nachází. Smyslem uvedeného ustanovení tak nemůže být pouze zákaz činností obecně nebezpečných, ale všech činností, které by toto zařízení mohly ohrozit, tj. i běžných činností prováděných tak, že k ohrožení plynárenského zařízení dojde. Je tedy nezbytné provádět veškeré pracovní činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení tak, aby nedošlo k jeho aktivnímu či pasivnímu zasažení. Provádění zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu v místě, kde se nachází ochranné pásmo zařízení plynárenské soustavy, takovouto činností nepochybně je. Způsob jak naplnit porušení tohoto zákazu energetický zákon nestanoví, činí

právnícké a fyzické podnikající osoby však plně odpovědné za výsledek. Nadto správní orgán uvádí, že postup účastníka řízení v posuzovaném případě přitom nelze chápat jako bdělý postup ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona.

Dalším znakem zákazu provádění činností v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 3 energetického zákona je, že tyto činnosti nesmí za žádných okolností ohrozit plynárenské zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Spolehlivost provozu je přitom nutné chápat jako stav, kdy zařízení umožňuje nepřetržitý provoz a dodávky směrem k určeným zákazníkům. Bezpečnost provozu nadto představuje stav, kdy nemůže dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku osob.

Účastník řízení svým jednáním v daném případě způsobil únik zemního plynu do ovzduší a dále došlo k přerušení dodávky zemního plynu jednomu konečnému zákazníkovi. Svým jednáním tak ohrozil spolehlivost a bezpečnost provozu dotčeného plynárenského zařízení.

Správní orgán zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 19. září 2012 zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Liberec v Mozartově ulici před objektem 727/19, v přímé souvislosti s realizací stavby: „oprava komunikací v lokalitě Lesní ulice, I. etapa“, při které došlo k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE d 50, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejího provozu.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty stricto sensu materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. § 3 odst. 1 trestního zákona a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení

výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení poškodil nízkotlakou plynovodní přípojku PE d 50, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 hodin 25 minut a k přerušení dodávky zemního plynu jednomu konečnému zákazníkovi, došlo k naplnění materiální stránky trestnosti uvedeného správního deliktu, neboť účastník řízení postupoval v rozporu s podmínkami stanovenými správcem sítě plynárenského zařízení.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Například pokud by zemní práce byly prováděny ručně s maximální opatrností. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Nad rámec výše uvedeného se správní orgán také zabýval vyjádřením účastníka řízení ze dne 14. května 2013, které Úřad obdržel dne 15. května 2013 a ve kterém uvádí své stanovisko a poukazuje na skutečnost, jež by podle jeho názoru měl vzít Úřad v rámci správního uvážení v potaz při rozhodování o výši pokuty, a to konkrétně skutečnost, že vzhledem k rozsahu prací, kdy délka opravovaného úseku činila 550 metrů, nebylo v praxi možné provádět veškeré stavební práce, prováděné v ochranném pásmu plynárenského zařízení, ručně, a proto byly práce prováděny částečně strojně za současné účasti kopáčů, kteří na celém úseku prováděli sondy a manuálně odstraňovali povrch původní vozovky v problematických úsecích. Zároveň však nijak nezpochybňuje důkazy obsažené ve spisu ani skutkový stav.

Tímto svým jednáním se účastník řízení dopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VII. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 26. dubna 2013 v předmětné věci. Zejména přihlížel

ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě Úřad přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu uvedených prací počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na ochraně zařízení plynárenské soustavy a zájem na bezporuchové dodávce plynu pro jeho konečné zákazníky. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské distribuční soustavy je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Způsob, jak naplnit toto ustanovení zákona, sám energetický zákon účastníku řízení neurčuje, činí jej však plně odpovědným za výsledek. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se a posuzovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlédnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení zjevně nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo. Tuto skutečnost považuje správní orgán za polehčující okolnost, kterou zohlednil při stanovení výše pokuty.

Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo v přímé souvislosti se způsobem prováděné činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské soustavy požadováno, a nezvolil pro tuto činnost takový stupeň obezřetnosti a míru opatrnosti, aby k poškození středotlakého plynárenského zařízení nedošlo. Tuto skutečnost vnímá správní orgán jako přitěžující, neboť pokud by si účastník řízení počínal bděle, k narušení plynárenského zařízení nemuselo nezbytně dojít.

Porušení povinnosti vyplývající z ust. § 68 odst. 3 energetického zákona považuje správní orgán za závažné, a to z důvodu účelu dotčené právní normy. Správní orgán zastává názor, že poškozením plynárenského zařízení může být způsoben závažný následek, který může ohrozit spolehlivost a bezpečnost plynárenské soustavy jako takové. Především se jedná o možný únik plynu do ovzduší, možné přerušování dodávky konečným zákazníkům a také možnost, že nedodržením stanovených povinností a právních předpisů může dojít k ohrožení zdraví a života zúčastněných osob. Zejména z důvodu možného ohrožení života a zdraví osob jsou pro práci v ochranném pásmu stanovena přísná pravidla a podmínky, které se musejí bezpodmínečně dodržovat.

Správní orgán posuzoval také otázku způsobu spáchání správního deliktu. Zejména bylo při posuzování těchto skutečností přihlédnuto k faktu, že zemní práce byly prováděny v ochranném pásmu prostřednictvím strojní mechanizace, což bylo v rozporu s podmínkami provádění zemních prací uvedenými ve vyjádření správce plynárenského zařízení a v rozporu se zákonnou povinností počínat si takovým způsobem, aby nedošlo k ohrožení plynárenského zařízení, k čemuž správní orgán přihlédl jako k přitěžující okolnosti. Investor stavby před

započetím stavebních prací žádal o přesné vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu a k tomuto faktu přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a případnému přerušení dodávky konečným zákazníkům. Účastníku řízení je vytykáno, že poškodil nízkotlakou plynovodní přípojku PE d 50, a svým jednáním způsobil únik 106 m³ (malý únik), s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 hodin 25 minut, přičemž došlo k úniku zemního plynu do ovzduší, v jehož důsledku došlo k přerušení dodávky zemního plynu jednomu konečnému zákazníkovi. Tyto údaje vypovídají o relativně nízké energetické důležitosti plynárenského zařízení, které účastník řízení narušil, a správní orgán k této skutečnosti přihlédl při stanovení výše pokuty jako k okolnosti polehčující.

V neposlední řadě se Úřad zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu správního deliktu. Při poškození výše uvedeného plynárenského zařízení došlo v konečném důsledku k úniku zemního plynu do ovzduší v celkové délce trvání po dobu 5 hodin 25 minut. Tuto skutečnost nemohl však účastník řízení více ovlivnit, neboť vzniklé poškození předmětného zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. Ke skutečnosti, že došlo k bezprostřednímu nahlášení poškození předmětného zařízení, bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty také jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Správní orgán při stanovování výše pokuty v tomto případě přihlédl k tomu, že účastník řízení už jednou porušil stejné ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu a byla mu pravomocně uložena pokuta. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis podruhé, což bylo zohledněno při stanovení výše pokuty jako přitěžující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně

bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

V neposlední řadě tak správní orgán přihlédl právě k osobě účastníka řízení a jeho majetkovým poměrům. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku, vycházel Úřad při stanovení výše pokuty z výkazu zisků a ztrát ke dni 31. prosince 2012, který je účetní jednotka povinna vyhotovovat v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Z výkazu zisků a ztrát vyplývá, že v účetním období roku 2012 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení ve výši [REDAKCE] Kč. V roce 2012 dosáhl účastník řízení tržeb za výkony ve výši [REDAKCE] Kč.

S ohledem na tyto údaje je zřejmé, že uložená pokuta nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachatelé sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina, (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlédnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu

chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Správní orgán taktéž rozhodl v souladu se zásadou uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy má povinnost dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 50 000 Kč, a to za spáchání správního deliktu podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Ing. Petr Novotný
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly